

Sköldinge, sn, Oppunda hd, Söd. l.

j skölinge sokn (r. 4)

1490 17/12 Bettna RAp or.

i¹⁾ skiøllinghe

ib. (a tergo, annan hand)

1) i är snarast övre delen av ett j,
vars nedre del döljs av ett veck.

K C 1982 / SPL 1983